

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.418/2011/5. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Kotymán Zsolt ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és a **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű II. rendű felpereseknek, - Páhokiné dr. Baji Éva ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és a Dr. Türk Zoltán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Türk Zoltán ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű alperesek ellen hitel visszafizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. április 28. napján kelt 7.G.40.124/2010/31. sorszámú ítélete ellen az I. rendű alperes 32. és 37., a II. rendű alperes 36. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja**, a felperesek I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét **elutasítja**. Az I. és II. rendű felperesek által a II. rendű alperesnek egyetemlegesen fizetendő elsőfokú perköltséget 4.000.000,-(Négymillió) Ft-ra **felemeli**.

Mellőzi az I. rendű alperesnek az I. és II. rendű felperesek javára elsőfokú perköltségben és az államnak elsőfokú eljárási illetékben marasztalását. Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 nap alatt az I. rendű alperesnek 3.000.000,-(Hárommillió) Ft elsőfokú perköltséget.

A le nem rótt 900.000,-(Kilencszázezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket az I. és II. rendű felperesek egyetemlegesen kötelesek megtéríteni az államnak külön felhívásra. Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket 15 nap alatt fizessenek meg egyetemlegesen az I. rendű alperesnek 1.500.000,-(Egymillió-ötszázezer) Ft, a II. rendű alperesnek 50.000,-(Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 900.000,-(Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az I. és II. rendű felperesek külön felhívásra egyetemlegesen kötelesek megtéríteni az államnak. A további le nem rótt 18.000,-(Tizennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2006. december 19. napján az **(I.rendű alperesi kft. neve)** I. rendű alperes ügyvezetőjeként eljáró (II.rendű alperes neve)II. rendű alperes kölcsönigénylést terjesztett elő a (I.rendű felperes neve)I. rendű felperesnél. Az I. rendű alperes korábban meg nem határozható tartalommal és időponttól az I. rendű felperessel faktoring szerződéseket kötött. A takarékszövetkezet cenzúra bizottsága 2006. december 20. napján egyedi bírálat alapján engedélyezte a hitelügyletet azzal, hogy az I. rendű alperes további kiegészítő biztosítékok nyújtására köteles. A testületi döntés értelmében az engedélyezett kölcsön összege - 5 %-os értékvesztési képzést előírva - nem haladta meg a nagy kockázatvállalás maximális mértékét. 2006. december 22. napján a kölcsönszerződés aláírása céljából a felperes hivatalos helyiségében megjelent a II. rendű alperes, valamint egyidejűleg jelen volt **(személy 1 neve)** az I. rendű alperes korábbi ügyvezetője, aki a cégtulajdonos **(személy 2 neve)** leánya és ugyanekkor az **(I. Kft.)** ügyvezetőjeként az általa képviselt társaság nevében 167.608.186,-Ft kölcsönösszegre kötött szerződést. Az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között létrejött szerződés alapján a felperes lízingszerződések refinanszírozásának kiváltására 220.200.000,-Ft összegű hitelt nyújtott 15 % ügyleti és 6 % késedelmi kamat kikötésével. A törlesztés első részletének esedékessége 2007. július 15. napja volt. A kölcsönszerződés biztosítékát képezte az okirathoz mellékelt listában feltüntetett eszközökre az I. rendű felperest megillető vételi jog (amely eszközök tényleges meglétét az I. rendű felperes a szerződés megkötése előtt nem ellenőrizte), az azonnali beszédési megbízás érvényesítésére felhatalmazó szerződéses nyilatkozat, valamint a II. rendű alperes ügyvezetőnek és a cégtulajdonosok, korábban III. és IV. rendű alperesként perben állt **(személy 2 neve)** és **(személy 3 neve)** készfizető kezességvállalása. A hitelszerződést a II. rendű alperes, mint ügyvezető írta alá az I. rendű alperes nevében és **(személy 1 neve)** rábeszélésére aláírta, mint készfizető kezes annak tudatában, hogy **(személy 1 neve)** utóbb a készfizető kezességet átvállalja. A II. rendű alperes korábban a III. és IV. rendű alperesek készfizető kezesek helyett is saját nevét alkalmazva a szerződést aláírta és csatolta a 2006. december 21. napján kelt (utóbb valótlannak bizonyult) teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt nyilatkozatukat annak igazolására, hogy a korábban III. és IV. rendű alperesek meghatalmazták nevükben és helyettük 2 hét időtartamig eljárjon. **(személy 1 neve)** 2006. december 22. napján teljes bizonyítóerejű magánokiratban nyilatkozott arról, hogy a II. rendű alperestől a kezességet átvállalja. A takarékszövetkezet a hitelt átutalta. Az I. rendű alperes vállalt kötelezettségeinek nem tett eleget, ezért a felperes 2007. szeptember 20. napján a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. **(személy 1 neve)**-val szemben büntető eljárás van folyamatban csalás és egyéb bűncselekmények miatt, a gyanúsítás szerint több társával, több takarékszövetkezetet károsított meg.

Az I. rendű alperes jelenlegi ügyvezetője **(személy 2 neve)**. Az I. rendű felperes 2010. december 9. napján engedményezési szerződést kötött a II. rendű

felperessel a perbeli követelés érvényesítésére, azonban a perből elbocsátását nem kérte. A III. és IV. rendű alperesekkel szemben az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

Az I. rendű felperes módosított keresetében kölcsöntartozás jogcímén 222.200.000,-Ft, valamint ezen összeg után 2007. február 2. napjától a kifizetésig járó 21 % mértékű kamat egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az I. és II. rendű alpereseket. Előadta, hogy az I. rendű alperes a hitelszerződésben vállalt kötelezettségének nem tett eleget és a II. rendű alperes a kölcsön teljesítéséért kezességi szerződés alapján köteles helytállni. A kölcsönszerződést felmondta, így a teljes összeg lejárttá vált és annak megfizetésére az I. és II. rendű alperesek egyetemlegesen kötelesek.

Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A kölcsönszerződést és a készfizető kezességi szerződést megtévesztésre, tévedésre hivatkozással megtámadták. Az érvénytelenségi kifogást arra alapították, hogy az I. rendű alperes tényleges irányítását **(személy 1 neve)** látta el, míg a II. rendű alperes csak névleg volt tisztségviselő. A cégjegyzékbe bejegyezték ugyan, azonban a napi ügyintézésében nem vett részt és arra rálátása sem volt. A kölcsönszerződést készfizető kezesként csupán azért írta alá, mert **(személy 1 neve)** megtévesztette, tartozáselismerő nyilatkozatában a készfizető kezességet átvállalta. Erről az I. rendű felperes tudomással bírt, ezért a II. rendű alperes készfizető kezességvállalása érvénytelennek tekintendő.

Az elsőfokú bíróság 7.G.40.223/2007/50. sorszámú, a módosított keresetnek helyt adó részítéletét a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.524/2009/13. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítésének szükségessége miatt. Az alperesi fellebbezések kapcsán szükségesnek mutatkozott annak vizsgálata, hogy az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között megkötött szerződés színlelt volt-e, és további bizonyítás foganatosításával fel kellett deríteni a szerződéskötés körülményeit.

A megismételt eljárásban az I. és II. rendű felperesek a módosított kereseti kérelmüket fenntartották.

Az I. és II. rendű alperesek továbbra is kérték a kereset elutasítását. A II. rendű alperes előadta, hogy a kölcsönszerződés színlelt jogügylet volt, az I. rendű felperes a kölcsönszerződés megkötése során nem tartotta be a hitel folyósítására vonatkozó belső szabályzatait sem és tudott arról, lényegében fizetéseképtelen adóshoz helyezi ki a pénzt. Az ügyletkötés célja az I. rendű felperes mérlegeinek rendbetétele volt, annak megkötésére kifejezetten a takarékszövetkezet kezdeményezésére került sor.

Az új eljárásban az elsőfokú bíróság beszerezte a Nemzeti Nyomozóiroda Gazdaságvédelmi Főosztály Gazdasági Bűnözés Elleni Osztály, illetve a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztály által meghallgatott tanúk vallomásáról készült jegyzőkönyveket és meghallgatta **(személy 1 neve)**-t tanúként. Beszerezte a

(I.rendű felperes neve)általános üzletszabályzatát, ügyfél és partnerminősítési, valamint a fedezetértékelési szabályzatát.

Ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, fizessen meg a II. rendű felperesnek 222.200.000,- Ft-ot és járulékait. Ezt meghaladóan az I. és II. rendű felperések keresetét elutasította. Kötelezte az I. rendű alperest, fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 2.400.000,-Ft perköltséget. Kötelezte az I. és II. rendű felpereseket fizessenek meg egyetemlegesen a II. rendű alperesnek 1.000.000,-Ft perköltséget. Kötelezte az I. rendű alperest, fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000,-Ft eljárási illetéket. Indokolása szerint az új eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a kölcsönszerződés színlelése minden kétséget kizáró módon nem nyert bizonyítást, **(személy 1 neve)** ebben a tárgykörben tett tanúvallomását más bizonyíték nem támasztotta alá. A II. rendű alperes a kezesi szerződést eredményesen támadta meg, miután **(személy 1 neve)** a büntető eljárásban, valamint a perben tett tanúvallomásában határozottan állította, a II. rendű alperes a felkérésére és ígéretében bízva vállalt készfizető kezességet az I. rendű alperes tartozásáért. A II. rendű alperes kötelezettségvállalása terjedelmét, időtartamát illetően tévedésben volt, miután alappal bízott abban **(személy 1 neve)** ígéretének megfelelően, hogy a jogosulttal szemben a tartozást átvállalja. A készfizető kezességvállalás ingyenes szerződés, ezért a Ptk. 210. § (5) bekezdése értelmében azt akkor is meg lehet támadni, ha a tévedést a másik fél nem ismerhette fel. A II. rendű alperes bizonyította, hogy tévedését a szerződő feleken kívül álló harmadik személy okozta, ezért a megtámadása következtében a készfizető kezességvállalási szerződés érvénytelen. Ugyanakkor az I. rendű alperes az érvényes kölcsönszerződés alapján köteles a felvett kölcsönösszeget és járulékait visszafizetni. Megjegyezte, amennyiben a kölcsönszerződés érvénytelen lenne, abban az esetben is az eredeti állapot helyreállításának volna helye, amelynek körében az átvett pénzeszközt a Ptk. szerinti mértékű késedelmi kamatával növelten köteles visszafizetni az I. rendű alperes.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. rendű alperes fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására és a kereset elutasítására, míg másodlagosan annak hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Fellebbezése indokaként előadta, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több okból pontatlan és hiányos. Nem felel meg a valóságnak, hogy az I. rendű alperes pontosan meg nem határozható tartalommal és időponttal kötött volna az I. rendű felperessel faktoring szerződéseket, ugyanis ezen szerződések létrejöttének időpontja és tartalma pontosan meghatározható, a szerződések fellelhetők az I. rendű felperesnél. A 2006. december 22. napján aláírt 222.200.000,-Ft kölcsönre vonatkozó szerződés megkötésére nem azért került sor,

mert az I. rendű alperesnek szüksége volt hitelre. Az I. rendű felperes érdekében állt az ügylet létrejötte, mert a faktoring szerződésekből eredő kintlévőségek miatt olyan mértékű céltartalékot kellett volna képeznie, amelynek következtében súlyos veszteséget kellett volna elkönyvelnie. Az ilyen nagyarányú veszteség pedig az I. rendű felperes további biztonságos működését látszott veszélyeztetni. Téves az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában tett azon megállapítás, hogy az I. rendű felperes által nyújtott kölcsön beruházási jellegű hitel volt. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az I. rendű felperes átutalta a hitel összegét az I. rendű alperes számlájára. Ezen állítását az I. rendű alperes 2006. decemberére vonatkozó, csatolni elmulasztott bankszámlakivonatával kívánta igazolni. Hangsúlyozta, hogy az ismertetett tényekből egyértelműen megállapítható a kölcsönszerződés színlelt volta, hiszen a szerződést azért kötötték, hogy az I. rendű felperes nyereséges mérleget produkáljon a 2006-os gazdasági évre. Az elsőfokú bíróság indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta **(tanú 1 neve)** és **(tanú 2 neve)** tanúvallomását, akik a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya előtt 2007. április 2. napján, illetve 2007. március 22. napján nyilatkoztak. A fellebbező félnek nem volt tudomása arról, hogy az I. rendű felperes becsatolta-e a szabályzatait az ügyletkötésre, a fedezetértékelésre és a partnerminősítésre vonatkozóan. Nem tartotta életszerűnek, hogy **(személy 2 neve)** és **(személy 3 neve)** ilyen mértékű készfizető kezességvállalás ügyében nem személyesen jártak el, illetve, hogy a kezesi nyilatkozatok közjegyzői okiratba foglalása elmaradt. Az általános hitelezési gyakorlattól eltérőnek találta, hogy a kölcsönszerződésnél a teljes fedezetet csak a kölcsön folyósítását követően követelte meg az I. rendű felperes, illetve, hogy egy meglévő faktorállományt, amely közjegyzői okiratokkal volt lefedve, kiengedjen. Álláspontja értelmében az elsőfokú bíróság nem tett eleget teljes körűen az ítélet táblája hatályaon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak, nem állapítható meg, hogy hogyan értékelte **(személy 1 neve)** vallomását és az I. rendű felperes kölcsönszerződés kötésével kapcsolatos belső szabályai nélkül az ügyletkötés körülményeit nem tudta érdemben vizsgálni.

A II. rendű alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, a javára megállapított perköltségnek 6.660.000,-Ft + ÁFA összegű felemelésére irányult. Hivatkozása szerint a 2010. november 10. napján kelt beadványához csatolta az ügyvédi megbízás és tényvázlat elnevezésű dokumentumot, amelyből megállapíthatóan a II. rendű alperessel a megismételt elsőfokú eljárás során történő jogi képviseletére vonatkozóan pernyertesség esetére a pertárgyérték 3 %-át kitevő sikerdíjat kötöttek ki a felek. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság 1.000.000,-Ft perköltség megfizetéséről rendelkezett, holott a hatályon kívül helyező végzéssel lezárt fellebbezési eljárás során 600.000,-Ft összegű munkadíj került megállapításra, amelyhez hozzáadandó az alap- és megismételt elsőfokú eljárás költsége. A per 2008. évtől 2011. évig tartó folytatódó tárgyalás sorozata megkívánta a II. rendű alperes budapesti székhelyű jogi képviselőjének rendszeres ...-i jelenlétét és az egyes elsőfokú eljárásokra vetített ügyvédi munkadíj eljárásonként 200.000,-Ft,

amely a pertárgyérték 0,1 %-át sem éri el. A felek megállapodásának hiányában az irányadó IM rendelet alapján számítottan 4.420.000,-Ft illetné meg. Sikerdíjas megállapodásról lévén szó, álláspontja szerint a pertárgy 3 %-os mértékében megállapított ügyvédi munkadíj a kialakult gyakorlat alapján nem haladja meg az elfogadható mértékét.

Az I. rendű alperes fellebbezése **egészében**, a II. rendű alperesé **részben megalapozott**.

Az elsőfokú eljárás során és a másodfokú eljárásban fogatosított bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészül akként, hogy az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között 2006. január 20. napján jött létre az utolsó faktoring szerződés és ekkor az összes faktoring szerződés értéke 223.709.613,-Ft volt. A lízingszerződések refinanszírozásának kiváltására 2006. december 22. napján kötött szerződés alapján a 222.200.000,-Ft kölcsön átutalása 2006. december 28. napján az I. rendű felperes, azaz a takarékszövetkezet technikai számlájára történt, amely felett a takarékszövetkezetnek volt rendelkezési joga. Az I. rendű alperesnek 2010. január 20. napján 223.330.033,-Ft összegű faktoring szerződése volt. A perben nem álló **(személy 1 neve)** által képviselt **(I. Kft.)** részére a követelésvásárlási szerződések alapján az I. rendű felperes összesen 659.859.937,-Ft-ot folyósított, amelyből 2010. január 20. napjáig 353.186.023,-Ft törlesztés valósult meg. Az I. rendű felperes ezenkívül további cégeknek is folyósított ugyanezen jogcímen hasonló nagyságrendű hitelt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére állt bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, illetve mérlegelésük elmulasztásával megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat és a kiegészített tényállásra figyelemmel az I. rendű felperesnek az I. rendű alperessel kötött szerződése színlelt voltára vonatkozóan helytelen jogi következtetésre jutott.

A Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján a színlelt szerződés semmis; ha pedig az más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni. Az állandóan követett bírói gyakorlat értelmében a szerződés színlelése érintheti a felek ügyleti akaratát, amikor is a felek nem kívánnak szerződést kötni, vagy azt nyilatkozataiktól eltérő tartalommal kívánják megkötni; vonatkozhat a szerződés egyes elemeire, és nem kizárt a szerződés alanyának színlelése sem. Amennyiben bizonyított, hogy a hitelező tudott arról, hogy a kölcsönvevő saját személyében nem kíván adóssá válni és tudomással bír arról is, hogy a kölcsön visszafizetésére képtelen, az általa vállalt biztosítékok sem szolgálják a visszafizetés lehetőségét, úgy színlelt szerződésről van szó (BH 2007. évi 58. számú jogeset). Az I. rendű felperes és az I. rendű alperes szerződési akaratának teljes körű vizsgálata során nem hagyható figyelmen kívül az a folyamat, amely a per tárgyát képező szerződés megkötéséhez vezetett. Közöttük korábban faktoring szerződések jöttek létre. A faktoring szerződést a Ptk. nem szabályozza, a jogirodalom szerint lényegét tekintve követelésvásárlás. A faktoring az 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 3. § (1) bekezdés b) pontjába tartozó pénzügyi szolgáltatás, amely az ellenérték

Gf.III.30.418/2011/5. szám

fejében végzett engedményezéshez áll legközelebb (Ptk. 328-331. §). A követelést megszerző fél, a faktor megelőlegezi a követelést átruházó jogosult részére járó összeget. A követelés megvásárolhatóságát a jogosult fizetőképessége abban az esetben befolyásolhatja, ha a jogosult a faktorról szemben a kötelezett teljesítéséért a kötelezett szolgáltatásának teljes összege erejéig készfizető kezességként felel. Lehetséges azonban

olyan megoldás is, hogy a szerződésben készfizető kezességet nem kötnek ki, ebben az esetben a faktorszerződés szerinti „eladó” fizetőképessége nem befolyásolja az ügylet megvalósíthatóságát. A faktorálás a Hpt. 2. számú melléklete szerint kölcsönnek minősül a pénzügyi intézmény vonatkozásában.

A 2006-os gazdasági év végén az I. rendű felperes pénzügyi intézménynek olyan mértékű eredménytelen hitelkihelyezései voltak a faktoring szerződésekből eredően, amely miatt jelentős céltartalékot kellett volna képeznie. Ez súlyos veszteséget eredményezett volna az I. rendű felperes 2006. évi mérlegében, amelynek elkerülése végett formális hitelkonstrukciót kezdeményezett. Ezt bizonyítják a büntető ügyben és a perben meghallgatott tanúk vallomásai. **(tanú 1 neve)** az I. rendű felperes volt alkalmazottjának előadása alapján az **(I. rendű alperesi kft.)**-vel a fizetési gondok 2006. márciusától kezdődtek, a cégnek tartozása volt, amelyet a hitelintézet pozitív eredményének megtartása miatt hitellel váltottak ki. **(tanú 2 neve)** az I. rendű felperes másik alkalmazottjának tanúvallomása szerint amennyiben nem történik meg a perbeli hitel folyósítása, a fennálló hátralék alapján a számviteli törvény értelmében rossz minősítésű kategóriába kellett volna az I. rendű felperest sorolni és a takarékszövetkezet 2006. évi eredménye negatív lett volna. A pénzügyi hatóság által kiadott határozatban foglalt határidőre jelentést kellett készíteni, hogy miként állnak ezek az ügyek és hogyan tudja az I. rendű felperes megoldani (Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya 147/2006. bü. szám). **(személy 1 neve)** tanúvallomásából kitűnik, 2006. december 15-18. napja között merült fel az I. rendű felperes részéről a per tárgyát képező szerződés megkötésének ötlete a céltartalék képzés és a veszteségi előírás elkerülése végett. Az I. rendű felperes tudomással bírt arról, hogy az I. rendű alperes ügyeit ténylegesen nem (II. rendű alperes neve) ügyvezető intézte, hanem **(személy 1 neve)** az **(I. Kft.)** ügyvezetője és mindkét kft. vonatkozásában ő volt aki az érdemi tevékenységet kifejtette. Tudott arról is, hogy az I. rendű alperes nem rendelkezik megfelelő fedezettel. Felmerült, hogy az **(I. Kft.)** a 300.000.000,-Ft-os hitelállományt már elérte, így csak az I. rendű alperes részére tud nagyobb hitelt folyósítani.

Tehát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a hitelszerződést az I. rendű felperes kezdeményezte, a hiteligénylés elbírálására szokatlanul rövid idő, 3 nap alatt sor került. Az iratok között elfekvő és az elsőfokú bíróság által figyelmen kívül hagyott általános üzletszabályzat, hitelezési szabályzat, ügyfél- és partnerminősítési szabályzat előírásait az I. rendű felperes megszegte a fedezetértékelésre és a készfizető kezesek személyének megválasztására vonatkozóan. Nem ellenőrizte a kölcsönszerződés biztosítékát képező, az okirathoz

mellékelt listában feltüntetett eszközök meglétét és értékét, valamint az általános gyakorlattól eltérően az I. rendű alperest a szerződés megkötése utáni időpontra hívta fel további biztosítékadásra. A készfizető kezesek személye körében elfogadta az I. rendű alperessel munkaviszonyban álló ügyvezetőt és a cég tulajdonosait, a vagyoni helyzetük vizsgálata nélkül. Nem szokványos eljárás a hitelintézet esetében az, hogy 220.000.000,-Ft összegre készfizető kezességet vállaló személyek közül kettő személyesen nem járt el a szerződés aláírásakor és a készfizető kezesi nyilatkozatokat a pénzügyi intézmény nem foglaltatta közjegyzői okiratba. A 2006. december 22. napján aláírt szerződés

megszövegezése szerint célja a korábbi lízingszerződések refinanszírozásából eredő tartozások kiváltása volt, a teljesítés időpontja a szerződéskötés napja, azaz december 22., ezzel szemben a kölcsönszerződés alapján a kölcsönt december 28. napján az I. rendű felperes saját technikai számlájára utalta, amely felett az I. rendű alperesnek rendelkezési joga nem volt, és ebből nem állapítható meg I. rendű alperes tartozásának kiváltása.

Mindezen körülmények együttes értékeléséből kitűnik, hogy az I. rendű felperes és az I. rendű alperes együttes akarata nem arra irányult, hogy közöttük hitelszerződés jöjjön létre és a felsorolt bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a 2006. december 22. napján aláírt szerződés formális volt, amelyet az érintettek színleltek. A leplezett szerződés tartalmára vonatkozóan az I. rendű felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, kétséget kizáróan nem állapítható meg annak tartalma. Minderre figyelemmel az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között 2006. december 22. napján megkötött szerződés a Ptk. 207. § (6) bekezdése értelmében, mint színlelt szerződés semmis, s ekként a keresetet el kellett utasítani.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, ha a szerződés érvényesen létrejött volna, az I. rendű alperes abban az esetben sem kötelezhető a kölcsön visszafizetésére, ugyanis nem nyert bizonyítást, hogy a kölcsön összegéhez - akár a korábbi tartozásai kiváltásai útján - hozzájutott, azaz az I. rendű felperes szerződéses kötelezettségének eleget tett.

A II. rendű alperes és jogi képviselője 2010. június 12. napján a megismételt elsőfokú eljárás tartama alatt az ügyvédi megbízási díjra megállapodást kötöttek, pernyertesség esetére a nettó megbízási díj mértékét a pertárgyérték 3 %-ában állapították meg. A megállapodás iratokhoz csatolása 2010. november 15. napján történt meg. A másodfokú bíróság egyetért a II. rendű alperes azon fellebbezési kifogásával, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség megállapítása során e megállapodást figyelmen kívül hagyta.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 9. § (1) bekezdése értelmében az ügyvédet a tevékenységéért megbízási díj és költségtérítés illeti meg. A megbízási díj szabad megállapodás tárgya. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekkel kapcsolatos szabályokat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) tartalmazza. Az Ükr. rendelkezéseit a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítása során kell figyelembe venni. Az Ükr. szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az

Gf.III.30.418/2011/5. szám

ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a rendeletben foglaltak alapján állapítja meg. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés nem biztosít alanyi jogot a pernyertes félnek arra, hogy a perrel felmerült költségei teljes mértékben megtérüljenek. Kétségtelen, hogy a II. rendű alperes javára a másodfokú bíróság végzésében 600.000,-Ft perköltséget állapított meg és megismételt eljárásra került sor. A perköltséget általában a perértékből

kiindulva kell meghatározni, illetve tekintettel kell lenni a per bonyolultságára, az ügyvédnek a perben kifejtett indokolt tevékenységére és a külön megállapodás esetében is ezek mérlegelésével arányban álló költség veendő figyelembe. Az ismertetett körülmények együttes mérlegelésével a II. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget a másodfokú bíróság 4.000.000,-Ft-ra emelte fel.

Az előzőekben kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve a megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján. A megváltoztatás eredményeként mellőzte az I. és II. rendű felperesek javára megállapított elsőfokú perköltséget és az I. rendű alperes elsőfokú illetékben marasztalását. Ugyanakkor kötelezte a felpereseket, egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek perköltséget a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel, továbbá kötelezte a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

A másodfokú eljárásban az I. rendű felperes fellebbezése egészében, a II. rendű felperesé nagyobb részt eredményre vezetett. A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban teljes személyes költségmentességben részesült. Az I. és II. rendű felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek megtéríteni az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során felmerült perköltségét és a II. rendű alperes részperköltségét, amelynek mértékét az ítélőtábla az I. rendű alperes vonatkozásában a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése értelmében, illetve a II. rendű alperest érintően mérlegeléssel állapított meg. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről történt rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) és (2), valamint 14. és 15. §-án alapul.

S z e g e d, 2012. január hó 16. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Kasza Ferenc sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró